

چکیده پژوهش

پژوهش حاضر به تعیین عوامل مؤثر در تصمیم‌گیری مسئولان اجرایی دانشگاهی برای استفاده یا عدم استفاده از امکانات اینترنت در دانشگاه‌های علوم پزشکی شهر تهران می‌پردازد.

جامعه پژوهش را ۱۱۱ مسئول اجرایی دانشگاهی، دانشگاه‌های علوم پزشکی ایران، تهران، شهید بهشتی، شاهد، ارتش و آزاد در شهر تهران تشکیل می‌دهد. اطلاعات مورد نیاز توسط پرسشنامه گردآوری شده و توسط محاسبات آماری میانگین و درصد و با استفاده از مقیاس لیکرت مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

یافته‌ها نشانگر آن است که از دانشگاه‌های علوم پزشکی شهر تهران ۸۳/۳٪ از امکانات اینترنت استفاده می‌کنند. ۹۲/۲٪ با توجه به امکان‌سنجی اقدام به استفاده از اینترنت کرده‌اند و ۸۵/۷٪ آیین‌نامه مدون استفاده از اینترنت ندارند. در ۸۱٪ دانشگاه‌ها هیچگونه ارزیابی بر روی تحقیقات قبل و بعد از استفاده از اینترنت انجام نشده است و تنها ۷۶/۱٪ برای گسترش استفاده از اینترنت برنامه‌ریزی نموده‌اند. معاون آموزشی و پژوهشی و معاون پژوهشی دانشگاه (۱۱/۷٪) در میان جامعه تصمیم‌گیرنده و هیأت علمی و دانشجویان در میان جامعه استفاده‌کننده دارای بیشترین درصد فراوانی می‌باشند.

طبق یافته‌ها عوامل مؤثر در تصمیم‌گیری مسئولان اجرایی برای استفاده از اینترنت ابتدا عامل فرهنگی (میانگین ۴/۰۹)، سپس تکنولوژی (میانگین ۳/۷۳)، اقتصادی (میانگین ۳/۶۸) و در رتبه آخر عامل اداری و نیروی انسانی (میانگین ۳/۶۳) قرار دارد. عوامل مؤثر در عدم استفاده از اینترنت نیز عبارتند از ابتدا عامل اقتصادی (۳/۹۲) و سپس عامل اداری و نیروی انسانی (۳/۶۲) و دو عامل تکنولوژی (میانگین ۲/۸۸) و فرهنگی (میانگین ۲/۴۵) بدون اثر می‌باشند (میانگین کوچکتر از ۳).

از پیشنهادات این تحقیق، تدوین آیین‌نامه مدون استاندارد برای استفاده از اینترنت، انجام ارزیابی کمی بر روی تحقیقات برای تشخیص اثر اینترنت بر روی تحقیقات، جلوگیری از مشکلات اداری،

اختصاص بودجه کافی ، بالا بردن کیفیت خطوط مخابراتی ، ایجاد فضای مناسب برای نصب دستگاههای اتصال به اینترنت و تأمین نیروی انسانی مجرب و متخصص در امور اینترنت است .